

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 6C/83/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216203100
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Rebej
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8216203100.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Marekom Rebejom v spore žalobcu: W. W., E.. XX.XX.XXXX, I. Z. Z.Ň. XXXX/XX, XXX XX I., právne zastúpeného: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sov.hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpenému: Bobák, Bollová a spol. s r.o., so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, o zaplatenie 191,63 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 191,63 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 191,63 Eur od 12.08.2016 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 16.06.2016 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 191,63 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 1C/363/2015 bol žalovaným, v postavení spotrebiteľa. V konaní bol úspešný. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 19.04.2016. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 641,03 Eur s príslušenstvom, pričom žaloba bol dôvodná v časti o zaplatenie sumy 449,40 Eur s príslušenstvom. Vo zvyšku bola zamietnutá. V rozsudku súd konštatoval, že ustanovenie zmluvy o pripojení obchádza zákon ohľadom existencie podmienok pre vznik nároku na náhradu škody a je neplatné pre obchádzanie zákona, ale aj preto, že ide o nepovolenú, a teda neprimeranú zmluvnú podmienku. Nakoľko žalovaný zneužil svoje postavenie, nepostupoval voči žalobcovi ako spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou, nedodrжал zákon a chcel sa na úkor žalobcu nezákonne obohatiť o sumu 191,63 Eur, podľa názoru žalobcu, vzniklo mu právo na primerané finančné zadostučinenie s odkazom na § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Súd by mal prihliadnuť na všetky okolnosti veci, najmä na to, že žalobca znášal stav právnej neistoty a hrozila mu finančná strata vo výške 191,63 Eur s príslušenstvom.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním doručeným dňa 16.08.2016. Uviedol, že v konaní pred tunajším súdom vedenom pod sp.zn. 1C/363/2015 nebol žalobca úspešný, pretože bol súdom zaviazaný na zaplatenie sumy 449,40 Eur s príslušenstvom a žaloba bola zamietnutá v časti o zaplatenie sumy 191,63 Eur s príslušenstvom. Poukázal na skutočnosť, ktorú konštatoval Krajský súd v Košiciach vo veci vedenej pod sp.zn.: 9Co/377/2015, keď uviedol, že obchodná stratégia nemôže byť na ujmu, ak je v súlade so zákonom, pokiaľ nepoužíva nekalé obchodné praktiky. Nemožno z porušovania zmluvných povinností vyvodzovať práva pre spotrebiteľa a poskytovať mu neprimeranú ochranu. Žalobca porušoval

svoje zmluvné povinnosti, ktoré mu zo zmlúv uzavretých so žalovaným vznikli, keď riadne a včas nezaplatil za poskytované elektronické komunikačné služby. Samotná skutočnosť, že žalovanému nebolo priznané právo na zaplatenie náhrady škody, nezakladá vznik nároku žalobcu na primerané finančné zadostučinenie a nie je možné akceptovať, že žalobcovi vzniklo neprávo, ktoré je totožné s výškou uplatneného nároku v súdnom konaní. Tiež treba prihliadnúť na správanie sa žalobcu v čase trvania zmluvných vzťahov so žalovaným. Nedá sa opomenúť ani morálny aspekt tejto veci. Žalobca od žalovaného nadobudol telekomunikačné zariadenie za zníženú kúpnu cenu a v dohodnutej dobe viazanosti za služby riadne neplatil. Žalovaného tak žalobca uviedol do omylu, keďže žalovaný so žalobcom uzatváral dodatok k zmluve v presvedčení, že žalobca si bude povinnosti plniť riadne počas celej doby viazanosti. Podľa názoru žalovaného, správanie žalobcu hraničí s trestnoprávnou zodpovednosťou a uplatnená žaloba na primerané finančné zadostučinenie je vo výraznom rozpore s ideou spravodlivosti. Ďalej žalovaný uviedol, že žalobca sa domáha plnenia, ktoré súvisí s porušením jeho zmluvných povinností. Nemožno poskytnúť ochranu spotrebiteľovi, ktorý porušoval svoje zmluvné povinnosti. Ak by žalobca riadne plnil svoje povinnosti, ktoré mu zo zmluvy vyplývali, žalovaný by sa nebol domáhal zaplatenia náhrady škody. Žalobca sa tak v tomto konaní domáha plnenia od subjektu, ktorý si v zmluvnom záväzku riadne plnil svoje povinnosti, naproti tomu žalovaný svoje povinnosti zo zmluvy porušoval a za poskytnuté služby nezaplatil celkom 449,40 Eur. Túto sumu nezaplatil ani na základe predžalobnej výzvy, navyše mu zostalo telekomunikačné zariadenie, ktorého reálna hodnota bola o 239,- Eur viac, ako žalobca zaplatil. Nárok na náhradu škody niektoré súdy vyhodnotili ako dôvodný (citovaný rozsudok vo veci 9Co/377/2015). Nárok žalobcu žalovaný považuje za právo uplatnené v rozpore s dobrými mravmi - ochranu žiada ten, kto porušoval zmluvný záväzok. Záverom žalovaný poukázal aj na potrebu prihliadať aj na princíp právnej istoty. Nakoľko krajský súd vo vyššie citovanej veci mal za to, že nárok žalovaného v obdobnej veci o náhradu škody je dôvodný, žalovaný legitímne očakával, že tento spor bude rozhodnutý v súlade s týmto právnym názorom.

3. Okresný súd Bardejov rozsudkom č.k. 6C/83/2016-47 zo dňa 19.09.2017 žalobu žalobcu zamietol a žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V odôvodnení uviedol, že žalobca a žalovaný medzi sebou uzavreli zmluvu o poskytovaní elektronických telekomunikačných služieb. Žalobca neplatil za poskytované služby riadne a včas, preto sa žalovaný domáhal svojho práva na zaplatenie cestou súdu. V konaní vedenom na súde pod sp.zn. 1C/363/2015 súd vyhodnotil žalobu ako dôvodnú v časti o zaplatenie sumy 449,40 Eur s príslušenstvom a vo zvyšku, čo do práva na náhradu škody v sume 191,63 Eur toto vyhodnotil ako nedôvodné a žalobu v tejto časti zamietol. Spotrebiteľ musí byť úspešný. Iba za tohto predpokladu mu vznikne právo na priznanie finančného zadostučinenia. Z dôvodu, že žalobca bol vo veci sp.zn. 1C/363/2015 pomerne neúspešný, nemožno konštatovať jeho úspech. Žalobca síce konštatuje, že znášal stav právnej neistoty spojený s tým, že mu hrozila finančná ujma v sume 191,63 Eur s príslušenstvom, ale nijako bližšie nešpecifikuje, v akej sfére života mu ujma bola spôsobená, a že išlo o taký diskomfort, ktorý by mal byť odškodnený poskytnutím primeraného finančného zadostučinenia. Ako súd zistil z pripojeného súdneho spisu vo veci sp.zn. 1C/363/2015, žalobca sa vo veci ani nevyjadril. Do konania so súhlasom žalobcu vstúpil vedľajší účastník a uplatnil prostriedky procesnej obrany za žalobcu. Je tiež potrebné poukázať na skutočnosť, že súdy v obdobnej veci nerozhodovali jednotne. Ako sám žalovaný tvrdil a predložil na dôkaz súdu, v obdobnej veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 9Co/377/2015 bolo rozhodnuté tak, že uplatnený nárok na náhradu škody, nebol vyhodnotený ako porušenie práv spotrebiteľa ani ako uplatnenie práva z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Nemožno preto konštatovať, že žalovaný si v konaní vedenom pod sp.zn. 1C/363/2015 uplatňoval práva z ustanovenia zmluvy, ktoré obchádza zákon, keď v obdobnej veci bolo konštatované, že takéto konanie a obchodná stratégia žalovaného nie je obchádzaním zákona. Nemožno preto ani konštatovať, že žalobca napriek vyhodnoteniu zmluvnej podmienky ako nekalej zo strany súdov, naďalej túto používal a chcel sa tak na úkor spotrebiteľa obohatiť, keď súdy v obdobnej veci rozhodovali aj opačne.

4. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 6Co/33/2018-96 zo dňa 29.11.2018 na základe odvolania žalobcu zrušil rozsudok tunajšieho súdu č.k. 6C/83/2016-47 zo dňa 19.09.2017 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že v prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu vyplývajúci z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadostučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadostučinenia je

dovršenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Zároveň z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. nevyplýva, aby predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie malo byť podanie žaloby na súde. Spotrebiteľ sa totiž ochrany svojho práva môže domáhať na súde nielen podaním žaloby, ale tiež formou obrany proti uplatnenému nároku. Rovnako takáto ochrana spotrebiteľovi môže byť poskytnutá i orgánom rozhodujúcim o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy. Aj vtedy, ak je ochrana poskytnutá spotrebiteľovi bez návrhu zo strany orgánu rozhodujúceho o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy a určité plnenie požadované žalobou nie je priznané, zamietnutie žaloby ohľadne tohto plnenia nie je možné z procesnej stránky hodnotiť inak ako úspech spotrebiteľa a nie úspech orgánu rozhodujúceho o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorý postavenie strany sporu nemá (porovn. uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 7Co/105/2017 zo dňa 25.01.2018). Odvolací súd uviedol, že z obsahu spisu 1C/363/2015 ako aj rozsudku zo dňa 16.02.2016 vyplýva, že žaloba bola zamietnutá v časti nároku na náhradu škody (ktorý je samostatne uplatniteľným nárokom), keď súd konštatoval, že ustanovenie dodatku k zmluve o pripojení obchádza zákon ohľadne existencie podmienok pre vznik nároku na náhradu škody a ako také je neplatné nielen pre obchádzanie zákona, ale aj s ohľadom na to, že sa jedná o neprimeranú zmluvnú podmienku. Nárok na náhradu škody, ktorú žalovaný odvíja od toho, že spotrebiteľovi bol poskytnutý mobilný telefón v oveľa nižšej, než trhovej cene, za podmienky, že neporuší zmluvné povinnosti, neexistuje.

5. Po zrušení rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 19.09.2017 uznesením odvolacieho súdu zo dňa 29.11.2018, súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 27.05.2019, na ktoré riadne a včas predvolal právnych zástupcov žalobcu a žalovaného. Právny zástupcovia strán sporu sa na pojednávanie dostavili.

6. V priebehu konania súd na nariadených pojednávaniach vykonal dokazovanie oboznámením pripojeného spisu Okresného súdu Bardejov sp.zn. 1C/363/2015, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

7. Žalobca a žalovaný medzi sebou uzavreli Zmluvu o pripojení č. W.-XXXX zo dňa 13.10.2005 a dňa 03.07.2012 Dodatok k Zmluve o pripojení, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytovať žalobcovi telekomunikačné služby a žalobca sa zaviazal žalovanému riadne a včas uhrádzať ceny za poskytnuté telekomunikačné služby. Žalobca svoju povinnosť platiť za poskytované služby riadne a včas neplnil, preto sa žalovaný domáhal svojho práva na zaplatenie cestou súdu. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 1C/363/2015 žalovaný žiadal od žalobcu zaplatenie sumy 641,03 Eur, ktorá pozostávala zo sumy za neuhradené telekomunikačné služby vo výške 449,40 Eur a zo sumy 191,63 Eur z titulu náhrady škody, ktorá mala žalovanému vzniknúť a za ktorú mal zodpovedať žalobca. Rozsudkom zo dňa 16.02.2016 č.k. 1C/363/2015-54, právoplatným dňa 19.04.2016, súd vyhovel žalobe žalovaného voči žalobcovi o zaplatenie sumy 449,40 Eur s úrokom z omeškania a v časti o zaplatenie sumy 191,63 Eur s úrokom z omeškania žalobu zamietol. Z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že uplatnená náhrada škody vo výške 191,63 Eur, predstavovala rozdiel medzi poskytnutou (akciovou) cenou mobilného telefónu (239,00 Eur) a trhovou cenou (750,00 Eur), pri zohľadnení počtu celých mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia dodatku k zmluve do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti zo strany žalobcu, pričom žalovaný si tento nárok uplatňoval podľa čl. 3 bod 3.7 Dodatku. Súd v konaní sp.zn. 1C/363/2015 dospel k záveru, že predmetné ustanovenie dodatku k zmluve o pripojení obchádza zákon ohľadne existencie podmienok pre vznik nároku na náhradu škody a ako také je neplatné nielen pre obchádzanie zákona, ale aj s ohľadom na to, že sa jedná o neprimeranú zmluvnú podmienku. Nárok na náhradu škody, ktorú žalovaný odvíja od toho, že spotrebiteľovi bol poskytnutý mobilný telefón v oveľa nižšej, než trhovej cene, za podmienky, že neporuší zmluvné povinnosti, neexistuje.

8. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „zdrúženie“) a označovanie výrobkov cenami. Tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky.

9. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

10. Podľa § 391 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

11. Podľa § 391 ods. 2 C.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

12. Podľa § 391 ods. 3 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

13. Tunajší súd ako súd prvej inštancie pri opätovnom rozhodovaní o žalobe žalobcu je v zmysle § 391 ods. 2 C.s.p. viazaný právnym názorom, ktorý vo svojom rozhodnutí zo dňa 29.11.2018 uviedol odvolací súd. Z uvedeného rozhodnutia súdu druhej inštancie vyplýva, že v ďalšom konaní súd prvej inštancie nárok uplatnený žalobou opätovne posúdi v intenciách naznačených odvolacím súdom (odsek 4 odôvodnenia).

14. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu vyplývajúci z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

15. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce.

16. Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 1C/363/2015 sa žalovaný v procesnom postavení žalobcu domáhal voči žalobcovi v procesnom postavení žalovaného zaplataenia nedoplatku za telekomunikačné služby vo výške 449,40 Eur a náhrady škody vo výške 191,63 Eur. Žalovaný bol úspešný ohľadne zaplataenia nedoplatku vo výške 449,40 Eur, kde súd rozsudkom zo dňa 16.02.2016 v tejto časti žalobe vyhovel. Predmetným rozsudkom súd zamietol žalobu žalovaného voči žalobcovi na náhradu škody vo výške 191,63 Eur. Žalobca v predmetnom konaní neuplatnil žiadne prostriedky procesnej obrany a ochrana mu ako spotrebiteľovi bola poskytnutá samotným súdom rozhodujúcim o nárokoch žalovaného zo spotrebiteľskej zmluvy. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu zo dňa 29.11.2018 (odsek 4. odôvodnenia) vyplýva, že ako úspešné uplatnenie práv spotrebiteľa v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. je potrebné považovať aj situáciu, ak je ochrana poskytnutá spotrebiteľovi bez návrh zo strany orgánu rozhodujúceho

o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy a určité plnenie požadované žalobu nie je priznané, keďže zamietnutie žaloby ohľadne tohto plnenia nie je možné z procesnej stránky hodnotiť inak ako úspech spotrebiteľa a nie úspech orgánu rozhodujúceho o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorý postavenie strany sporu nemá. Tunajší súd vo veci sp.zn. 1C/363/2015 zamietnutie žaloby ohľadne náhrady škody vo výške 191,63 Eur odôvodnil tým, že ustanovenie čl. 3 bod 3.7 Dodatku k zmluve o pripojení, od ktorého si žalovaný odvodzoval nárok na náhradu škody, obchádza zákon ohľadne existencie podmienok pre vznik nároku na náhradu škody a ako také je neplatné nielen pre obchádzanie zákona, ale aj s ohľadom na to, že sa jedná o neprimeranú zmluvnú podmienku. Nárok na náhradu škody, ktorú žalovaný odvíja od toho, že spotrebiteľovi bol poskytnutý mobilný telefón v oveľa nižšej, než trhovej cene, za podmienky, že neporuší zmluvné povinnosti, neexistuje. Z uvedeného vyplýva pre toto súdne konanie záver, že žalobca relevantným spôsobom preukázal porušenie zákonnej povinnosti žalovaného ako dodávateľa poskytnúť služby spotrebiteľom, t.j. aj žalobcovi v súlade s právnymi predpismi a bez neprijateľných a teda neplatných zmluvných podmienok a od spotrebiteľa nevyžadovať tú časť plnenia, na ktoré pre neplatnosť konkrétnych zmluvných podmienok nemá nárok. Žaloba je preto čo do základu nároku žalobcu dôvodná.

17. Keďže výška primeraného finančného zadosťučinenia nie je predmetom žiadnej právnej úpravy, súd v rámci voľnej úvahy vyhodnocuje primeranosť s ohľadom na konkrétne okolnosti veci. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Z hypotézy právnej normy v časti, na základe ktorej možno priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom (zákonom č. 250/2007 Z. z.) a osobitnými predpismi zodpovedá, jednoznačne vyplýva podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva, alebo povinnosti ustanoveného zákonom č. 250/2007 Z. z., alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká konkrétna majetková ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

18. Vyhodnotiac všetky okolnosti prípadu súd považoval žalobcom požadované finančné zadosťučinenie vo výške 191,63 Eur za primerané v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Súd bral do úvahy tú skutočnosť, že žalovaný ako dodávateľ pripravil Dodatok k zmluve o pripojení, ktorý v čl. 3 bod 3.7 Dodatku obchádzal zákon, pričom neplatný je nielen pre obchádzanie zákona, ale zároveň sa jedná o nepovolenú a teda neprimeranú zmluvnú podmienku (rozsudok sp.zn. 1C/363/2015). Žalovaný vo vzťahu k žalobcovi požadoval v konaní vedenom na tunajšom súde sp.zn. 1C/363/2015 zaplatenie aj tej časti nároku (náhrady škody), ktorý vyplýval z neprijateľnej zmluvnej podmienky a táto časť žaloby bola súdom zamietnutá. Preto pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ako nemajetkovej ujmy súd považoval za dôvodné zohľadňovať satisfakčnú, ale hlavne tiež sankčnú funkciu primeraného finančného zadosťučinenia, ktorej podstatou je odradiť dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči spotrebiteľovi. Súd je tak toho názoru, že suma 191,63 Eur ako finančné zadosťučinenie je primeraná pre dovŕšenie satisfakcie porušených práv žalobcu ako spotrebiteľa a súčasne popri judikovanej povinnosti na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcovi žalovaného sankcionuje tak, že svojím účinkom prispieva k upusteniu od uplatňovania obdobných nekalých praktík voči iným spotrebiteľom. Vzhľadom na konkrétne okolnosti súdnej veci tak priznaná suma 191,63 Eur, zodpovedá zákonom akcentovanej ochrane spotrebiteľa, a má aj dostatočnú sankčnú funkciu, aby žalovaný od obdobného konania v budúcnosti upustil. Priznaná suma zároveň zodpovedá sume, o ktorú sa chcel žalovaný v konaní vedenom pod sp.zn. 1C/363/2015 na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť.

19. Ďalej žalobca žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 191,63 Eur odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia. Keďže z doručky vyplýva, že žaloba bola žalovanému doručená dňa 10.08.2016, žalobca v zmysle petitu žaloby teda požadoval úrok z omeškania od 11.08.2016. K tomu súd uvádza, že splatnosť nároku žalobcu na zaplatenie primerané finančného zadosťučinenia sa riadi ustanovením § 563 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Na základe vykonaného dokazovania má súd za to, že čas splnenia tohto dlhu nebol medzi stranami dohodnutý, ani ustanovený právnym predpisom a ani určený v rozhodnutí, takže v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka bol žalovaný povinný splniť dlh, zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie, prvý deň po tom, čo ho o plnenie žalobca požiadal. Žalobca nepredložil súdu žiadnu predžalobnú výzvu adresovanú žalovanému,

ktorou by sa domáhal zaplata prmeraného finančného zadostučinena, preto až doručena žaloby žalovanému súd považoval zároveň aj za doručena výzvy žalobcu žalovanému na zaplata. Žaloba bola žalovanému doručena dňa 10.08.2016, z čoho následne vyplýva, že dňom 11.08.2016 sa nárok žalobcu na zaplata prmeraného finančného zadostučinena stal splatným a až následne dňa 12.08.2016 sa tak žalovaný dostal s plnením svojho záväzku do omeškana. Vzhľadom k uvedenému súd postupom podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3, § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. priznal žalobcovi voči žalovanému úrok z omeškana vo výške 8 % ročne z priznanej istiny od 12.08.2016 do zaplata. Súd pri určení výšky úrokov z omeškana postupoval podľa § 10c predmetnej vyhlášky, keďže záväzkový vzťah medzi stranami sporu vznikol pred 01.02.2013. Z uvedeného zároveň vyplýva, že súd žalobu v časti prevyšujúcej priznané úroky z omeškana zamietol ako nedôvodnú, t.j. za deň 11.08.2016.

20. Podľa § 262 ods.1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Podľa § 255 ods.1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobca mal voči žalovanému neúspech len v nepatrnej časti ohľadne úroku z omeškana za deň 11.08.2016 (odsek 19. odôvodnenia), preto mu súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručena, na Okresný súd Bardejov, v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Podľa ust. § 365 ods.1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).